Reiknirit Floyds og Warshalls (1962)

Bergur Snorrason

March 13, 2024

- ► Gerum ráð fyrir að við séum með vegið net.
- ► Hvað gerum við ef við viljum finna systa veg milli alla hnúta?
- ▶ Við getum beitt reinkiriti Dijkstra (eða reikniriti Bellmans og Fords) á alla hnúta.
- ▶ Það hefur tímaflækju $\mathcal{O}(V \cdot (V + E) \cdot \log E)$ (eða $\mathcal{O}(E \cdot V^2)$).
- ▶ Þetta má þó bæta með kvikri bestun.

- ► Gerum ráð fyrir að $V = \{1, 2, ..., n\}$.
- Látum f(u, v, k) tákna stysta veg milli hnútanna u og v sem heimsækir einhvern hnútanna 1, 2, ..., k á milli.
- ► Fyrir fast *k* gildir að stysti vegur milli *u* og *v* undir slíkum skorðum fer annað hvort gegnum hnút *k* eða ekki.
- Þetta gefur okkur tvö tilfelli.
- Við fáum

$$f(u, v, k) = \begin{cases} d_{uv}, & \text{ef } k = 0. \\ \min(f(u, v, k - 1), \\ f(u, k, k - 1) + f(k, v, k - 1)), & \text{annars} \end{cases}$$

þar sem d_{uv} táknar fjarlægð frá hnút u til hnúts v í netinu.

```
11 vvi floyd warshall (vvii&g)
12 {
13
       II i, j, k, n = g.size();
14
       vvi d(n, vi(n, INF));
15
       for (i = 0; i < n; i++) d[i][i] = 0;
16
       for (i = 0; i < n; i++) for (j = 0; j < g[i]. size(); j++)
17
           d[i][g[i][j]. first] = min(g[i][j]. second, d[i][g[i][j]. first]);
       for (k = 0; k < n; k++) for (i = 0; i < n; i++) for (j = 0; j < n; j++)
18
19
20
            if (d[i][k] == INF \mid\mid d[k][j] == INF) continue;
21
           d[i][j] = max(-INF, min(d[i][j], d[i][k] + d[k][j]));
22
23
       for (k = 0; k < n; k++) for (i = 0; i < n; i++) for (j = 0; j < n; j++)
24
25
            if (d[i][k] == INF \mid\mid d[k][i] == INF \mid\mid d[i][i] == INF) continue;
26
            if (d[i][k] + d[k][j] < d[i][j]) d[i][j] = -INF;
27
28
       return d;
29 }
```

Par sem við erum með þrívítt stöðurúm, hver vídd hefur stærð |V| og reikna má fallgildi f í $\mathcal{O}(1)$ tíma fæst að reinkiritið hefur tímaflækjuna $\mathcal{O}(V^3)$.